

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie z zażalenia pełnomocnika M. B.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 września 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 27 lipca 2023 r., sygn. akt II Kp 1329/22/S,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w M.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2021 r., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie „przekroczenia uprawnień w nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 12 kwietnia 2021 r. w K. przez funkcjonariusza publicznego [...] w sprawie II Kp 297/21/S poprzez nieuwzględnienie wniosku M. B. [...], czym działał na szkodę interesu prywatnego, tj. o popełnienie czynu z art. 231 § 1 k.k.”, wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

Na postanowienie to zażalenie wniósł pełnomocnik pokrzywdzonego M. B., jednocześnie wnosząc o podjęcie przez Sąd Rejonowy inicjatywy w trybie art. 37

k.p.k. i wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2023 r., sygn. akt II Kp 1329/22/S, Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu poza obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w [...]. W uzasadnieniu wskazał, że rozpoznanie zażalenia przez sąd właściwy miejscowo, w sytuacji gdy [...] wskazany przez zawiadamiającego jako sprawca czynu zabronionego pełni służbę [...], może być postrzegane w opinii społecznej jako okoliczność, która nie tylko nie będzie sprzyjać obiektywnemu i bezstronnemu rozpoznaniu sprawy, ale może wręcz rodzić „spekulacje co do wpływu powiązań i >>znajomości<< tej osoby na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Należy pamiętać, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Sąd Najwyższy niejednokrotnie zwracał uwagę, iż zastosowanie tej instytucji może nastąpić tylko wtedy, gdy występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Nie każda więc okoliczność będzie skutkowała ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, ale tylko taka, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwatora procesu może zrodzić podejrzenie braku obiektywizmu w jej rozpoznaniu przez właściwy sąd.

Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczność taka zaistniała w przedmiotowej sprawie. Nie ulega wątpliwości, że podniesione przez Sąd wnioskujący okoliczności mogą w odczuciu społecznym wywołać przekonanie, iż rozpoznanie sprawy w sądzie właściwym miejscowo [...], miałoby negatywny wydźwięk, a wydane orzeczenie zostałoby odebrane jako stronnicze i nierzetelne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w M., jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa nie wynika z braku zaufania do sędziów Sądu Rejonowego [...], ale podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby

rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania. Zauważyć dodatkowo należy, że wielu sędziów Sądu właściwego zostało już wyłączonych od udziału w sprawie, a zaistniały układ procesowy rodzi obawę, że składane mogą być kolejne wnioski w tej mierze. Skorzystanie z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. zapewnić ma również sprawne rozpoznanie nieskomplikowanej sprawy, spoczywającej w Sądzie Rejonowym [...] od przeszło roku.

[t.n]